

[Statsministeren.]

drøftelser, men jeg kan sige, at jeg fik en grundig orientering af parterne, og jeg fik gode og fyldige svar på de spørgsmål, jeg stillede. Men det ville være forkert at sige, at jeg fik mere ud af disse møder. Men også den slags samtaler kan være nyttige, og jeg er i hvert fald glad for, ligesom hr. Ninn-Hansen, at man nu forhandler, og jeg håber, parterne vil fortsætte, og helst naturligtvis, at man hurtigt kan nå et resultat.

For så vidt angår situationen på Berlingske Tidende netop nu, kan jeg meddele, at parterne mødes igen i morgen. Jeg mener, at der i hvert fald skulle være mulighed for en afklaring i weekenden, og jeg tror, det ville være overordentlig uheldigt, hvis man tager politiske initiativer i sagen på nuværende tidspunkt. Jeg vil derimod løbende holde mig i kontakt med hele udviklingen. Det er en ulykkelig situation, den bør hurtigt bringes til afslutning.

Om det, som er dagens emne, kan jeg sige, at det forekommer mig at være en meget mærkelig situation, vi nu er stillet over for. Fem partier vedtog i august i fjor en henstilling til arbejdsmarkedets parter om at afslutte overenskomster inden for en ramme, som var meget snæver. Denne vedtagelse blev jo fulgt op ved den meget vanskelige situation, vi havde her i tinget i december, den blev jo igen taget op i februarforliget, og den fik et klart og utvedigt tillidsvotum ved valget den 15. februar i år. Vi var fra regeringens side klar over, at det ville kræve både smidighed og dygtighed fra forhandlernes side at nå frem til en aftale inden for denne ramme, men det lykkedes. Det lykkedes ikke helt uden dramatik, men det lykkedes altså for begge parter at give tilslutning til et mæglingforslag, som var et resultat først og fremmest af deres egne forhandlinger, og til et mæglingforslag, som parterne begge gav udtryk for ligger inden for augustforliget. Dermed havde den frivillige indkomspolitik efter min opfattelse i hvert fald fået en rimelig chance. Nu er vi altså i den situation, at man næsten kan sige, at denne chance ikke er blevet udnyttet.

Det var meget glædeligt, at lønmodtagerne forstod deres ansvar og med stort flertal vedtog mæglingforslaget. Men jeg vil netop på denne baggrund gerne sige, at det var ulykkeligt – og det er egentlig også uforståeligt – at Dansk Arbejdsgiverforening forkastede mæglingforslaget. Man må da forstå, at fagbevæ-

gelsen og dens medlemmer føler, at de har strakt sig meget langt for at respektere folketingets opfordring til at medvirke til en frivillig indkomspolitik. Meningen med indkomspolitik er som bekendt at begrænse den samlede indkomstudvikling. Den ramme, vi har sat her i folketinget, er jo 6 pct. Mæglingforslaget går ikke ud over denne ramme, og det er altså også den vurdering, som de to parter havde, da de indgik forliget.

Må jeg i den forbindelse sige, at muligheden for, at rammen holdes, også er et spørgsmål om arbejdsgivernes egen holdning i løbet af den kommende overenskomstperiode. Den kan vi ikke bestemme.

Der er dem her i salen, der har antydnet, at der skal ændres ved det mæglingforslag, som nu foreslås ophøjet til lov. Vi er ikke, lyder det, bundet af et mæglingforslag, som en forligsmand har fremsat; sådan tror jeg udtalelsen faldt her i salen. Ak ja, det ville da i hvert fald være udtryk for det allerstørste politiske fuseri i en indkomspolitik situation, hvis man virkelig bevægede sig ind på noget sådant.

Der er flere grunde til, at vi må ophøje mæglingforslaget til lov og gøre det uden ændringer. Det er nødvendigt for at undgå en væsentlig forringelse af hele samfundskonomen, sådan som også arbejdsministeren var inde på det, men det er også nødvendigt, hvis det skal lykkes for os her i folketinget at bøde på den skade, der er sket ved, at den ene part har afvist et mæglingforslag, som, uanset hvad man kan eller vil sige om det, er et godt og særdeles dygtigt forsøg på en frivillig indkomspolitik, det vil sige lige bestemt det, som et flertal i folketinget opfordrede til i august sidste år.

Auken (S):

Jeg skal ikke forlænge diskussionen meget på nuværende tidspunkt, hvor vi jo har et meget krævende udvalgsarbejde foran os, og vil kun gøre nogle bemærkninger til hr. Ninn-Hansen og hr. Gert Petersen.

Først til hr. Ninn-Hansen. Jeg kan i overensstemmelse med det, som arbejdsministeren har sagt, klart afvise den udlægning, som hr. Ninn-Hansen har givet af socialdemokratiets holdning til spørgsmålet om principperne bag et frit arbejdsmarked. Jeg understregede netop med udgangspunkt i en ledende artikel i Børsen i dag, at der er en snæver forbindelse mellem et